

درس پانزدهم

دریا

دریا آنقدر بزرگ است که از این طرف تا آن طرف آسمان را گرفته است. آب دریا مانند آینه ای بزرگ است که عکس آسمان در آن پیداست.

هر کجا چشم می رود، آب است از افق تا افق، همه دریاست آب، آینه ای است پهناور صورت آسمان، در آن پیداست

گرما و روشنی خورشید به آب خنده ی گرم و روشن خورشید
سرد دریا می تابد و آن را گرم بر تن سرد آب می ریزد
می کند. موج های دریا، پشت موج از پشت موج می آید
سر هم بالا و پایین می شوند. موج در پیش موج می خیزد

پاسخ درس به درس فارسی پایه سوم؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی

دریا خود را مانند دامنی نرم می‌کشد آب، دامنش را نرم
روی ماسه‌های ساحل می‌کشد. بر تن پاک ماسه‌های کبود
هنگامی که آب دریا به ساحل می‌برد لذت از نوازش آب
می‌خورد، ساحل از نوازش آب لذت می‌برد و بی‌خیال و آرام
به خواب می‌رود.

می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل‌گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

مانند ماهی در آب زلال دریا شنا
می‌کنم. آسمان خوش منظره و
دریا آرام است زندگی با من
مهربان است و من خوش حال
هستم.

محمود کیانوش

درست و نادرست

۱. نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود. **نادرست**
۲. موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند. **درست**

درک مطلب

مانند مادری می‌بینم که از ماهی‌های کوچکش نگهداری می‌کند.

۱. شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟

۲. هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟

۳. **به توصیه‌های غریق نجات گوش می‌دهم. در منطقه‌ای که اجازه‌ی شنا دارم شنا می‌کنم.**

۳. چرا شاعر دریا را به آینه تشبیه کرده است؟ چون در دریا صورت آسمان را می‌بینیم.

واژه‌آموزی

۱. به جمله‌های زیر توجه کن.

■ من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.

■ من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.

■ من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.

۲. حالا تو بگو:

■ من دندان دارم؛ اما شانه **دندانه دارد**.

■ من دهان دارم؛ اما غار **دهانه دارد**.

■ من پا دارم، اما میز **پایه دارد**.

■ من دست دارم؛ اما صندلی **دسته دارد**.

صندلی صمیمیت

در درس‌های قبل، شیوه‌ی سخن گفتن را آموختی. حالا وقتی بخواهی درباره‌ی موضوعی صحبت کنی، می‌دانی که باید آن را محدود کنی و در زمانی کوتاه، به‌طور صحیح سخن بگویی. اکنون به صحبت‌های دوستانت گوش کن و درباره‌ی آن‌ها داوری کن. یادت باشد، برای داوری کردن به سه چیز توجه کنی:

الف) یک بخش از موضوع کلی انتخاب شود و فقط درباره‌ی آن صحبت شود.

ب) مطالب به‌صورت منظم یکی پس از دیگری دنبال هم بیایند و با هم ارتباط داشته باشند.

ج) زمان سخن گفتن طولانی نباشد.

بیاموز و بگو

به این قسمت از شعر، توجه کن.

«آب آینه‌ای است پهناور»، یعنی آب مثل آینه است.

شاعر برای زیبایی شعر خود، از شباهت آب و آینه استفاده کرده است.

تو می‌توانی نمونه‌ی دیگری بگویی؟ **من مثل ماهی در آب دریا غوطه می‌زنم.**

گوش کن و بگو

به داستان گوش کن و آن را برای دوستانت تعریف کن.

از این داستان، چه درسی گرفتی؟